

Compendiosa Praxis Beneficiaria

Nicolarts, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1658

Dvbivm VIII. An Concordata Germaniæ capiant beneficia, in quibus quis habet regressum, vel ius Coadiutoriæ: ita ut Ordinarii ea in mensibus suis vacantia, in vim eorundem Concordatorum liberè ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61991](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61991)

reliquis autem dignitati, aut Collegio relictis: & qui sic constituuntur, procul dubio sunt vicarij: alij autem primitivi Pastores, apud quos cura animarum principaliter, seu habitualiter; apud vicarios verò minùs principaliter & exercitio tenus, seu actualiter residet: ideoq; dicuntur vicarij Rectores curæ animarum, licet propriè non sint Rectores Ecclesiæ. *gloss. in c. super eo. 6. verb. annexæ. de praben. in 6. Barbosa de iure Eccles. univers. lib. 3. cap. 6. num. 16. & seq. Layman Theolog moral. lib. 4. trac. 2. cap. 9. sub num. 8. Tametsi vicarij vulgari sermone, & ab exercito Pastores dicantur. Constant hæc ex c. ad audientiam. 3. de Eccles. edifican. & Concil. Trident. sess. 7. de reform. cap. 7. & sess. 25. de reform. cap. 16. Zypæus loc. cit. Barbosa supra num. 26.*

D V B I V M VIII.

An Concordata Germaniæ capiant beneficia, in quibus quis habet regressum, vel ius Coadiutoriæ: ita ut Ordinarii ea in mensibus suis vacantia, in vim eorundem Concordatorum liberè conferre possint?

S. I. **N**otandum primò, regressum nihil aliud esse, quàm *Regressus quid sit.* reversionem ad beneficium cessum, seu dimissum; quod ius datur à solo Papa, quando nimirum in bullis resignationis beneficii concedit, ut si resignatarius præmoriatur, beneficium resignatum revertatur ad resignantem: ob publicam scilicet Ecclesiæ utilitatem, & personæ resignantis merita: unde liquet, quod regressus habeat causam iuris de præterito, & non simpliciter juris de futuro, cum supponat ius pristinum, sicut privatio habitum. *Rebuff. in praxi part. 3. tit. de regressibus. Mandosius de signat. grat. tit. regressus.*

gressus, *Flamin. Paris. de resignat. lib. 6. quest. 5. num. 6. 7. 8. & seq. Azor. instit. moral. part. 2. lib. 7. cap. 21. Rota apud Cassador. decis. unica de pactis. num. 1. & 2.*

Quid Coadiutoria.

§. 2. Notandum secundò, Coadiutoriam hinc accipi pro gratia, quã quis à Superiore potestatem habente alteri in subsidium adiungitur explendi officij causã: idq; pro maiori Ecclesiã bono; sive is sit Episcopus, sive alij Clerici inferiores animi aut corporis infirmitate impediti, aut aliã inhabiles & minù idonei ad munus suum exequendum; iustum enim non est, nec rationi consonum, ut Rector Ecclesiã simili casu inutilis effectus, suo privaretur beneficio, ne afflictio addatur afflicto. *c. de rectoribus. 3. c. ex parte. 5. & c. fin. de clerico agrot. & c. 1. eodem tit. in 6. Barbosa de iure Eccles. univ. lib. 3. cap. 10. num. 3.*

Coadiutoria duplex.

§. 3. Notandum tertio, Coadiutoriam aliam esse temporalem, seu revocabilem, quã datur ad tempus, & sine futura successione; aliam perpetuam, & cum futura successione, ut post cessũ, vel decessũ proprietarij, seu coadiuti beneficiũ conferatur coadiutori, ut ipse in eodẽ succedat (de qua hinc potissimũ agitur) *Flamin. Paris. de resignat. lib. 7. quest. 20. nũ. 13. Gõzalez ad reg. 8. cancell. gloss. 5. §. 9 nũ 38. & seq. Garcias de benef. part. 4. cap. 5. num. 1. 2. & seq. Chokier ad eandem reg. §. gloss. 1. num. 21. Barbosa loc. cit. in princip.*

Solus Papa concedit regressus & coadiutorias in beneficiis.

§. 4. Notandum quartò solius Papã esse, ex plenaria quam in beneficialibus obtinet potestate, concedere regressus & coadiutorias perpetuas cum futura successione, *Rebuff. loc. cit. Flamin. Paris. de resignat. lib. 6. quest. 5. num. 14. & 15. & lib. 7. quest. 20. num. 14. Gonzalez loc. precit. num. 34. Garcias de benef. part. 4. cap. 5. num. 17.* Et quamvis hæ gratiã superioribus sæculis ex Summorum Pontificum indulgentia fuerint satis crebrã & familiares, teste *Mandosio de signat. grat. verb. regressus* ubi ponit earum formulam. & *Fusco de visit. lib. 2. cap. 27. num. 4.* quia tamen succrescente hinc ambitiosã hominum cupiditate beneficia Ecclesiastica affectandi, & in proximiores transferendi, compertum fuit huiusmodi gratias hæreditariam successionem, seu ejus imaginem præferre, & inducere votum captandã mortis alienã, quã in beneficiis Ecclesiasticis ex Christi

Christi & pauperum patrimonio constitutis sunt vetitæ, sacris Constitutionibus, & Patrum Decretis omninò contrariæ, & expressè interdictæ. c. Apostolica. 8. q. 1. c. ex transmissa. 7. & c. ad extirpandas. 11. de filiis presbyt. c. 1. de praben. c. consuluit. 25. de iure patron. & c. 2. de concess. praben. fuere postmodum tum à Concilio Tridentino sess. 25. de reform. cap. 7. tum à Pio V. Pontifice Maximo omninò sublata & prohibita, præterquam si in Ecclesiis Cathedralibus, aut Monasteriis urgens necessitas, aut evidens utilitas postulaverit Prælato dari successorem; & ejusce causâ prius à Summo Pontifice diligenter cognitâ, ac concurrentibus qualitatibus in Coadjutore requisitis. Vnde regressus hodie prorsus exulant ab aula, exceptis eis, qui conceduntur ob non solutionem pensionis, & aliis à jure adinventis, de quibus in c. si beneficia. 20. de praben. in 6. Flamin. Paris. de resignat. lib. 6. quest. 5. num. 110. Azor. pract. part. 2. lib. 7. cap. 21. quest. 3. & seq. Zypæus in analyt. iuris Pontif. lib. 3. de concess. praben. sub num. 2. Nihilominus quia Papa huic Conciliari & Pontificiæ Constitutioni derogando, seu contrarium statuendo, potest ad sui libitum ex causis sibi benè visis regressus in beneficiis concedere, Mandos. loc. cit. Flamin. Paris. loco etiam cit. num. 108. Branden ad Concordat. German. quest. 11. num. 8. Sicuti modò fit cum Coadjutoris perpetuis & cum futura successione, quæ à Pontificatu Sixti Papæ V. ad hæc usque tempora concessæ fuerunt, & passim conceduntur tam in Episcopatibus, quàm aliis quibusvis dignitatibus & Canonicatibus cum Cathedralium, tum Collegiatarum Ecclesiarum, Gonzalez ad reg. 8. cancell. gloss. 5. §. 9. num. 48. 49. & seq. Garcias de benef. part. 4. cap. 5. num. 22. 23. & seq. Barbosa de iure Ecclesiast. univers. lib. 3. cap. 10. num. 32. & 33. Hinc non abs re videbitur, si ad bipartitam propositi dubii partem paucis respondeamus.

§. 5. Respondeo itaque primò, beneficia in quibus quis habet regressum, non cadunt sub Concordatis Germania: ita ut in quocumque etiam mense vacaverint, Ordinarius ea conferre minimè valeat, prout in terminis aliàs decidit Rota apud Cassador. decis. unica de pactis num. 1. & decis. 4. n. 1. & seq. de privileg. it em apud Puteum decis. 225. lib. 3. quam plenioris cognitionis

Beneficia obnoxia regressi non cadunt sub Concordatis.

Pii Papæ
5. Constit.
134 Bul
lariis tom.
2.

tionis ergò *infra hoc dub. in fine §. 6.* ponemus. Regressus enim cum fundetur in jure de præterito, & sit propriè ex voluntate resignantis, & Papæ admittentis præservatio seu continuatio primævi tituli; quia regrediens per mortem resignatarii reducitur ad eum statum, in quo erat ante renunciationem; ideoq; per fictionem juris nulla hîc intervenit vacatio, præsertim dum fit dispositio non in aliam, sed eandem personam; clarè sequitur non comprehendi sub Concordatis, quæ non capiunt, nisi beneficia verè & cessantibus fictionibus vacantia, & de quibus dispositio fit in diverfam personam. Et quamvis per eadem Concordata Papæ excludat in mensibus Ordinariorum omnes gratias præventivas & expectativas, eo tamen nomine indulta regressus non cententur, propter præstatum pristinum, seu primævum titulum, & dispositionem in eandem personam. Sic, ut licet per regressum videatur dari jus & facultas ad vacatura *c. ult. de præb. in 6.* quia tamen habet causam, & pendet à jure de præterito, merè & simpliciter præventiva non est, *Flamin. Paris. de resignat. lib. 6. quest. 5. per tot. præcipuè autem num. 41. & seq. & 69. Branden ad Concord. German. quest. 11. num. 1. Vvamesius consil. canonic. tom. 2. consil. 345. num. 2. 3. & seq. & eleganter decidit Rota apud Cassador. cit. decis. unica de pactis. & 4. de privilegiis.*

Concorda-
ta capiunt
Coadjuto-
rias perpe-
tuas.

§. 6. *Respondeo secundo,* Concordata Germaniæ comprehendunt Coadjutorias perpetuas cum futura successione: adeoq; Ordinarii plenam habent potestatem beneficia Coadjutoriis obnoxia, in sex mensibus suis vacantia liberè conferendi; quia cum Papa non possit in eisdem mensibus beneficia vacantia conferre, sine expressa dictorum Concordatorum derogatione, ita nec Coadjutorias cum futura successione concedere, præsertim cum eadem Concordata excludant qualcumque gratias præventivas, & expectativas reservationes, ac collationes, & qualvis dispositiones, Ordinariorum jus, collationem, electionem, seu dispositionem in sex mensibus impediens, *Rota part. 1. recent. decis. 570. n. 9.* Sintq; omninò favorabilia, ac plenissimè ad favorem Ordinariorum interpretanda, utpote reducentia respectu dictorum sex mē-
sum,

lum, materiam ad dispositionem juris communis, quo Episcopi sunt collatores beneficiorum omnium quovis mense vacantium. *c. regenda 10. q. 1. c. omnes basilic. e. & c. nullus omnino. 16. q. 7. Gonzalez ad reg. 8. cancell. S. 1. proœmiali. num. 21. VVamesius in consil. canon. tom. 1. consil. 262. num. 15. Garcias de benef. part. 5. cap. 1. num. 52. Piafec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 5. art. 2. num. 9. & 10. Chokier in comment. ad eandem reg. 8. n. 5. & 6. & gloss. 11. n. 10. & 11. Rota apud Gregor. XV. decis. 99. num. 2. & decis. 291. num. 1 & in addit. num. 4. & in recent. part. 2. decis. 416. num. 1. & decis. 756. ante fin. Itaque certum est, quod Concordata Germaniæ comprehendant Coadjutorias, & quod Ordinarii collatores, nisi Papa iisdem Concordatis expressè derogarit, beneficia in mensibus suis vacantia, non obstante titulo coadjutoriali, rectè conferant, *Branden ad Concord. quast. 11. num. 2. Piafec. in praxi Episcop. part. 2. cap. 5. art. 2. n. 10. Flamin. Paris. de resignat. lib. 6. quast. 5. num. 70. Gonzalez ad reg. 8. cancell. gloss. 5. S. 9. n. 11. VVamesius in consil. canon. tom. 1. consil. 33. n. 12. Chokier ad reg. 8. gloss. 11. n. 7. 23. & seq. D. Remouchamps Ictus Leodiensis in tract. de coadjutoris cap. 5. n. 15. & seq.* Idq; per læpè à supremo Rotæ Romanæ Tribunali definitum fuit, tum apud *Cassador. loco pract. tum apud Puteum decis. 108. lib. 2. & decis. 225. lib. 3. per tot.* quam, cum perpulchra sit, hîc verbotenûs adscribere vilum fuit.*

DECISIO ROTALIS

Apud Puteum 225. lib. 3.

N.I.

N una Germana Concordatorum, quam proposui *Casus de*
die 11. Martii 1549. dubitavi, an stantibus verbis *quo.*
Concordatorum, maximè illis verbis: *Placet etiam No-*
bis, quod per quamcumque aliam reservationem &c. Papa
concedendo coadiutorias cum futura successione in
omnibus mensibus, dicatur Concordatis contravenire.

II. Et

In Concor-
dati du-
plex est re-
servatio.

II. Et pro resolutione fuit præsuppositum, quod in Concordatis fie-
bat mentio de duplici reservatione. *Primò* de reservatione scripta in iu-
re, & de ea Papa loquitur usque ad verba: *Placet etiam Nobis &c.* *Secundò*
de reservatione, quæ non est scripta in iure, & de ea habetur sermo in di-
cto versiculo: *Placet etiam Nobis &c.*

Concorda-
ta sunt pa-
cis vincu-
lum inter
Ecclesiam
Romanam
& Princi-
pes Ger-
manie.

III. *Secundò* fuit præsuppositum, quod Concordata facta erant ex
causa unionis, pacis & tranquillitatis inter Ecclesiam Romanam, & Prin-
cipes tam Ecclesiasticos, quàm Sæculares Nationis Germanicæ, & cum facta
facta ex dicta causa, Papa uberiores gratias concedere voluit Ordina-
riis Germaniæ, quàm per Regulam Cancellariæ concedat aliis Ordina-
riis: & gratia uberior in duobus consistit. *Primò* respectu temporis, quia
ubi Papa aliis Ordinariis concedit quatuor menses, istis Ordinariis Ger-
maniæ concessit sex menses. *Secundò* ubertas gratiæ ex alio constat, vide-
licet circa remotionem obstaculorum, quia quoad alios Ordinarios Pa-
pa in Regula de mensibus Ordinariorum tantum removet reservationes,
& gratias expectativas impediens dispositionem aliorum Ordinario-
rum. Et hinc Papa ultra reservationes, & gratias expectativas, voluit re-
move quascumque dispositiones impediens Ordinarios Germaniæ
in dispositione sua quoad illos sex menses.

Papa per
concessio-
nem coad-
iutoriarum
dicitur cõ-
travenire
Concorda-
tis.

IV. Istis sic præsuppositis, quod Papa diceretur contravenire, fuit per
omnes conclusum. Et quod *Decisio Cassad. unica de pactis* esset vera; &
pro conclusione dicebatur pro parte affirmativa, quod cui conveniunt
verba legis, convenit ipsa lex. Coadiutoria cum futura successione est
dispositio ad not. per Doct. in c. cum in illis. §. 1. de praben. in 6. Item per mor-
tem coadiuti beneficium dicitur vacare: cum coadiutoria non duret,
nisi durante vitâ coadiuti. *Cardinal. in c. fin. ubi materiam coadiutoria tractat.*
de Cler. agrot. Et sic cum coadiutoria sit dispositio de beneficio vacan-
ti, & Papa promittat in illis verbis, quod in sex mensibus non vult impe-
dire Ordinarios per suas reservationes, gratias expectativas, & quascum-
que alias dispositiones: item dicat, quod reservationibus aliis à præ-
missis, ac dispositionibus auctoritate Nostrâ factis vel faciendis, non ob-
stantibus quibuscumque; & sic tollat omnes dispositiones, & per conse-
quens coadiutorias.

Responde-
tur ad ar-
gumenta
contraria
primò.

V. Non obstant modo adducta in contrarium, ex quorum respon-
sione ista materia clara redditur; & in primis dum opponebatur de text.
in l. fin. §. cui dulcia. ff. de vin. trit. & oleo leg. & fuit motivum D. Antonii Bale-
sii; nam ibi dicitur, quod cui dulcia legata sunt, veniunt dulcia potabilia & co-
mestibilia. Sed si dictum fuerit, lego vinum amphorarium amineum, & omnia
dulcia, ex collatione vini tantum veniunt potabilia; ita in casu nostro el-
set dicendum, ut illa verba; vel quamvis aliam dispositionem, ex collatione
præce-

præce-

præcedenti verborum, essent restringenda ad dispositiones similes præcedentibus, videlicet reservationibus, & expectativis, quæ sicut sine consensu ad corpora incerta: coadiutoria vero fit de consensu ad certum corpus, ergò sub illis verbis generalibus non venit coadiutoria; quia tantum illa universalis debet referri ad illa, quæ sunt eiusdem speciei, non autem dissimilis speciei per d. §. cui dulcia. Sed ad illum textum fuit responsum quatuor modis, & primò, quod illud procedit in materia restringibili, quia illa dictio: *quamvis aliam*, intelligitur similia expressis, non autem maiora. per nos. per Soc. in l. quidam relegatus. colum. 3. in 6. conclus. ff. de reb. dub. & per las. & Dec. in l. pen. C. qui admit. Sed hæc non eramus in materia restringibili, quod patet, quia concordia erat facta ex causa, & Papa propterea intendebat uberiorem istis Ordinariis gratiam, quam aliis tacere. Et si dicatur, quod text. in d. l. fin. §. cui dulcia. loquitur in materia non restringibili, quia in legatis, in quibus voluntates testatorum plenius interpretantur, l. in testamentis. ff. de regul. iur. fuit responsum, quod lex in testamentis non habet locum in legatis secundum Decium ibid. vel saltem d. §. cui dulcia, est strictè interpretandus, ex quo tractatur ibi de præiudicio hæredis, quo casu etiam in legatis fit stricta interpretatio, secundum Cagnol. in d. l. in testamentis.

VI. Vel & secundò fuit responsum, quod licet in principio illius §. *Responde-*
Placet etiam Nobis &c. Vbi Iurisconsultus incipiat ab enumeratione spe- *tur secun-*
 cierum, & idèò genus esset restringendum ad similia specierum enume- *do.*
 ratarum, tamen in aliâ parte postea subsequenti ponitur genus absque e-
 numeratione specierum, ut patet in illis verbis: *reservationibus aliis à præ-*
missis, & dispositionibus non obstantibus quibuscumque. & sic cum generaliter
 loquatur, generaliter intelligi debet.

VII. Item & tertio fuit dictum, quod falsum erat, quod reservatio fie- *Responde-*
 ret tantum ad incerta corpora, cum etiam possit fieri de certo corpore, *tur tertio.*
 & de consensu possidentis, & illa appellatur specialis reservatio, ut per
Aneam de falcon. in tract. reservat. in 2. quest. princ. dum tractat de triplici re-
servatione speciali, & ideo cum reservatio possit fieri de consensu, & sine,
 ad certum corpus, & incertum, & Papa excludat quamcumque reserva-
 tionem, ita etiam excludit quamcumque dispositionem de consensu, vel
 sine, ad certum corpus, vel incertum.

VIII. Itaque verum erit dicere, quod verba: *quamvis aliam dispositionem.* *Concorda-*
 semper referantur ad similia expressis, & nisi dicamus, quod verbum *reser-* *ta exclu-*
ratio, præcedens excludat reservationem etiam de consensu, certè parata *dunt coadi-*
 esset via, quâ Concordata eluderentur, videlicet, quia quilibet conten- *utorias.*
 tiret, ut Papa beneficium pro suo nepote, vel consanguineo post obitum
 suum reservaret.

IX. Vel

*Responde-
tur quario.* IX. Vel & quarto fuit dictum, quod illa verba: *vel quamvis aliam dispositionem*, etiam implicarent qualitatem similem in genere, videlicet quamvis aliam dispositionem impediens Ordinarium in sua dispositione, ut sicut Papa excludit reservationem, & expectativam impediens Ordinarios in sua dispositione, ita quamcunque aliam dispositionem impediens Ordinarium in sua dispositione in illis sex mensibus.

*Responde-
tur etiam
ad alia ar-
gumenta:
ad primū.* X. Non obstant modo quatuor fundamenta D. Antonii Gabrielis, dum dicebat, coadiutoria de consensu non est simplex reservatio, nec simplex expectativa, dispositio ergo excludens expectativas, & reservationes, non excludit coadiutorias, tanquam sint dispositiones mixtæ; quia fuit responsum, quod si coadiutoria dicitur quid mixtum, propter consensum, quod etiam reservatio cum consensu, quæ est exclusa, est etiam quid mixtum, ergo merito ab uno ad aliud licitum erit arguere. Item licet coadiutoria respectu consensu sit quid mixtum, tamen quia in isto casu non tractatur de ipsa coadiutoria, sed de illa successione, respectu cuius consensus defuncti nil operatur, sequitur, quod sumus in dispositione simplici, & istud est, quod dicit Alciat. in l. 2. colum. 2. de verb. obligat. quod quando duæ dispositiones æquè principaliter conglutinantur, tum iudicantur pro separatis & simplicibus, post Doct. quos ibi allegat.

Ad secundum. XI. Non obstat secundo, quod regressus in Concordatis non comprehendantur, ergo ne coadiutoria, cum æquiparètur, & hinc videmus, quod ex stylo Referendariorum in suspensione quarumcumque gratiarum, semper præservantur regressus & accessus, & de consensu coadiutoria. Quia fuit responsum, tenendo etiam decisionem Cassadori in illo casu contra ultramontanos, quod diversa erat ratio. Nam regressus idè non comprehenduntur sub Concordatis, quia ex voluntate resignantis non aliter volentis resignare, nisi reservato sibi regressu, & Papæ ita admittentis, per fictionem iuris non videtur inducta vacatio, sed potius est quædam continuatio primævi iuris, propter voluntatem eius, qui legem in se sua apposuit, & illa voluntas, tempore quo locus est regressui, adhuc durat, & sic fingitur, quod nulla intervenit vacatio, ex quo fiat dispositio in eandem personam, & non diversam, & Concordata videntur loqui de dispositione, quæ tempore vacationis fit in diversam personam; sed in coadiutoria ista fictio non vacationis fieri non potest, nec coadiutor dicitur continuare, cum ins esset titularis, & idè dispositio dicitur fieri in diversam personam, & non in eandem, idè dicitur contravenire.

Ad tertium. XII. Non obstat tertio, quod coadiutoria datur propter bene merita, & ideo dispositio simpliciter loquens non habet locum in dispositione remuneratoria. l. Aquilius Regulus. ff. de donat. quia istud non est unum, sed

sed datur propter necessitatem Ecclesiæ, cui coadiutus inservire non potest. *c. 1. de Cleric. agrot. in 6. & toto tit. extra, & in recompensam suorum laborum coadiutori datur portio fructuum. d. c. 1. & c. de rectoribus, de Cleric. agrot.* Et ideò si aliunde remunerationem habet, non debet sibi dari successio. Nec quod solvatur compositio, quicquam facit, quia propter compositionem non debet Papa à sua promissione recedere.

XIII. Non obstat *quartò*, quod per appositionem manus Papæ dando Coadiutorem, Ordinarius cessante coadiutoriâ, licet de iure sit futura successio, nihil de novo inducit, quia absque ea etiam Ordinarius disponere non potest; quia fuit responsum, & primo dubitatum fuit, an per dationem coadiutoris induceretur talis affectio, ut Ordinarius non possit cõferre; quia simile quod adducebatur de commendâ, nõ erat bonũ, quia in commendâ beneficium vacabat, & commendando Papa per manus appositionem declarabat, quod de eo disponere intendebat, sed in isto casu, quando datur coadiutor, beneficium non vacat, sed facit illud quod est de iure, & ideò non videtur per talem appositionem beneficium afficere, ita ut Ordinarius, cessante coadiutoriâ, non possit de beneficio disponere. Sed posito, quod per donationem coadiutoriæ, beneficium esset affectum, tamen cum Papa dicat in Concordatis, in dicto versu: *reservationibus aliis à præmissis, & dispositionibus non obstantibus quibuscumque*, & ista reservatio, seu affectio inter præmissas non sit enumerata, sequitur quod talis affectio Ordinario non obstat.

XIV. Non obstat etiam fundamentum *D. Marci Antonii*, quod sicut regressus præservantur, quia habent causam à iure de præterito, ita etiam & coadiutoriæ, cum videantur dependere ab illo iure de præterito; quia ex præmissis colligitur responsio, quod successio nullam dependentiam habet à iure de præterito, immò cum contineat duo æque principaliter, reputantur pro separatis iuxta dict. *Alciat. in l. 2. ff. de verb. obligat.*

XV. Non obstat motivum *D. Martini Roman.* dum dicebat, quod Papa de iure potest coadiutorem cum futura successione deputare, ut patet *can. sicut vir. §. Ecce his auctoritatibus. 7. quest. 1. & can. sequenti. §. non autem.* ubi Augustinus successit in Ecclesia Hypponenſi de consensu possessoris; quia non negatur, quin Papa istud possit, sed dicitur, quod stantibus Concordatis, passim Papa deputando coadiutores cum futura successione, dicitur Concordatis contravenire: ex quo verba Concordatorum conveniunt isto casu, ut in principio dixi. Et quando Papa in simili casu illorum iurium, ex causa de qua ibi. & similes personas de quibus fit ibi sermo, deputaret credo, quod Natio Germanica non contradiceret. Et ideò sublatis fundamentis istis, fuit conclusũ, quod decisio *Cassadori* esset vera.

Q 2

§. 7. Qua

*Allegatur
ea de re a
lia decisio
Rotalis.*

§. 7. Qua etiam de re non minùs insignis emanavit Decisio in causa Canoniciatus Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ oppidi Tûgrensis, Leodiensis Diœcesis, anno 1606. die 16. Junii, cuius tenor sequitur.

*Leodien. Canoniciatus Veneris 16. Junii. 1606.
coram R. P. D. Marquemontio,*

*Concorda-
ta capiunt
coadiutorias.*

N. I. **O**Riâ lite inter D. Leonardum provisum ab Ordinario Colatore de quodâ Canoniciatu, qui vacaverat de mense Aprilis 1603. & D. Herbertum, cui antea à sel. record. Clemente Papa VIII. fuerat dicti Canoniciatus cum futura successione concessa Coadiutoria, fuit dubitatum, an illa Coadiutoria obstaret Concordatis Germaniæ: & Domini responderunt inhærendum esse maiorum nostrorum sententiis, apud quos cùm iste articulus sæpè & copiosè fuerit discussus, semper fuit resolutum negativè, Coadiutorias scilicet non obstare Concordatis, idq; in hac causa fuit hodiè resolutum iuxta *decis. Cassador. unic. de pactis & 4. de privileg. Put. decis. 225. lib. 3. & 208. lib. 2.*

*Ratio af-
signatur.*

II. Ratio est, quia Coadiutoria cùm futura successione, qualis ista est, de qua agitur, cùm nihil habeant de præterito, sed totam vim suam recipiant à futuro, nempe à vacatione beneficii per obitum Coadiutori; unde cùm Coadiutoria sit dispositio de beneficio nondum vacante, & Papa promiserit, quod in sex mensibus non vult impedire Ordinarios per suas reservatorias gratias expectativas, & quascumque alias dispositiones, sequitur, quod nec per Coadiutorias; cùm intrent Concordata, quando eumque datur vacatio, *Rebuff. super concord. Francia in tit. de reg. ad Pralat. no. in §. 1. in verb. vacantibus, in fine. Non obstat, l. fin. §. cui dulcia. ff. de vino. trit. & oleo leg. quia responsio habetur in alleg. decis. Put. 225. prout simile de regressu tollitur ex decis. Cassad. quia videlicet regressus habet causam iuris de præterito, & non simpliciter de futuro.*

*Responde-
tur ad ar-
gumenta
contraria.*

III. Et quod dicitur de mixtura, non urget, quia coadiutori consensus non facit mixturam respectu futuræ successio nis, quando quidem quoad illam huiusmodi consensus nihil operatur, & ubi talis mixtura daretur, non propterea sequeretur non esse comprehensam Coadiutoriam in Concordatis, in quibus uti favorabilibus casus mixtus continetur.

*Papapo-
stolica. og-*

IV. Non obstat, quod Papa possit derogare Concordatis Germaniæ, ut

niæ, ut per moder. tract. super concord. q. 8. quia, ut dixit Rota in una Var-
 mien. Canonatus, 7. maii 1604. coram Reverendissimo Domino Rodiensi, non re Concor.
datis.
 est quæstio de potestate, sed de voluntate, & hoc casu non est expressè
 derogatum Concordatis. Cætera etiam visa sunt bene tolli per infor-
 mantes pro Leonardo. Itaque fuit conclusum Coadiutoriam non ob-
 stare Concordatis.

§. 8. Quæ quidem Decisiones compluribus alijs ab eadem He decisio-
nes pluri-
bus alijs
fuerunt con-
firmatae.
 Rota fuere postmodum confirmata, ut videre est decis. 10. ones pluri-
bus alijs
fuerunt con-
firmatae.
 part. 3. lib. 3. diversor. num. 2. & apud Mohedan. decis. 10. alijs
 338. de privileg. & indult. per tot. item decis. 570. num. 9. part. 1.
 recent. Sed etiam à Paulo V. Pontifice Maximo corroborata
 gratiâ motus proprii in causa Canonatus & scholastiæ Tun-
 grensis, de quibus in mense Ordinario vacantibus per Præ-
 positum eiusdem Ecclesiæ, uti Ordinarium collatorem, in
 vim Concordatorum Germaniæ provisum erat, non obstan-
 te Coadiutoriâ à Sede Apostolica in his concessâ, sicuti retuli
 suprâ hoc tit. dub. 1. §. 16. & patebit amplius infrâ tit. 3. dub. 3.
 §. 13. sed & plures ea super re extant declarationes motus pro-
 prii tum Pii IV. Adriani VI. & Gregorii XIII. summorum
 Pontificum, apud Chokier ad reg. 8. gloss. II. post num. 23.

§. 9. Quin & id extenditur ad indulta Cardinalium & Epi- Eademq;
ratio est de
Indultis
Cardina-
lium.
 scoporum, si quibus à Summo Pontifice data est facultas con-
 ferendi beneficia in mensibus S. Sedi reservatis vacantia (qua
 li gaudet Ser. mus & Rev. mus Princeps, ac D. Maximilianus Hen-
 ricus Episcopus & Princeps noster Leodiensis, tam pro Archie-
 piscopatu suo Coloniensi, quàm Leodiensi & Hildesienfi
 Episcopatibus) Siquidem ipsi cum de iure communi funda-
 tam habeant intentionem conferendi beneficia in omni mense
 vacantia, talia Indulta nihil de novo concedunt, nec pro-
 priè augent huiusmodi facultatem iure communi competen-
 tem; nec tam sunt privilegia, quàm quod per illa removeatur
 impedimentum obstars per Concordata & reservationes Apo-
 stolicas, ut optimè notarunt Gonzalez ad reg. 8. cancell. gloss. 24.
 num. 24. & seq. Garcias de benef. part. 5. cap. 5. num. 7. & post eos
 D. Nicolaus de Remouchamps trac. de Coadiutoriis. cap. 5. num. 16.

17. 18. & seq. Rota apud Gregor. XV. decis. 99. n. 2. & 3. & in addit. num. 4. & 5. ac decis. 291. num. 1. & 2. & in addit. num. 4. 5. & seq. & in recent decis. 416. num. 1. & decis. 756. ante fin. part. 2. adeo quod collatio facta vigore Indulti censeatur facta auctoritate Ordinaria. Gonzalez d. gloss. 24. num. 68. Rota apud Gregor. XV. cit. decis. 99. in addit. num. 5. Idcirco iidem vigore dictorum Indultorum, quæ non minus sunt favorabilia, & clausulis æquè prægnantibus munita, atque ipsa Concordata Germaniæ, beneficia Coadiutoriis affecta, in prædictis mensibus ritè & rectè conferunt; quandoquidem Papa citra eorundem Indultorum specialem & expressam derogationem, aut ipsorum indultariorum consensum, eiusmodi Coadiutorias concedere nequeat, aut soleat, *Flamin. Paris. de resignat. lib. 6. quest. 5. num. 69. 70. & seq. Gonzalez ad reg. 8. cancell. gloss. 5. 8. 9. num. 11. & 12. VVamesius consil. canonic. tom. 3. consil. 33. num. 12. & 13. Chokier ad reg. 8. cancell. gloss. 11. num. 7. D. Remouchamps loc. cit. à num. 15. usque ad 19. Rota apud Mohedan. præcit. decis. 10. aliàs 338. de privileg. & indult.*

Locum ta-
men non
habet in
Indultis
Collegiorū,
aut Uni-
versitatū.

§. 10. Secus autem est in Indultis Collegiorum, Vniversita-
tum studiorum generalium, & Prælatorum, quibus citra as-
sistentiam juris communis extraordinariè, & ex mera Sedis
Apostolicæ benignitate, competit facultas nominandi, seu
providendi de beneficiis in mensibus reservatis vacantibus;
nam eiusmodi Indulta non comprehendunt Coadiutorias,
nec circa illarum concessionem requiritur prædictorum In-
dultariorum consensus: utpote, quod dicta Indulta eo casu
nitantur favore & privilegio speciali, soleantq; emanare ob
privatam sæpè utilitatem, respectu certorum beneficiorum
verè per obitum tantum certis mensibus Apostolicis vacan-
tium, salvisq; reservationibus, præventionibus, gratiis expe-
ctativis, & aliis beneficiis quæ contingeret Romanum Ponti-
ficem per manus appositionem afficere; manent enim affe-
cta Papæ beneficia, de quibus per gratiam Coadiutorialem di-
sponit, *Garcias de benef. part. 5. cap. 1. §. 2. num. 174.* Ultra, quod
gratiæ Coadiutoriales etiam jure permissæ, & cum causis le-
gitimis à Summo Pontifice admittæ, & concessæ aliàs omni-
nò re-

nò redderentur eluforiæ; quippe quod procul dubio, præfertim Vniverfitates, seu earum Rectores & Decani, aut Provisores nunquam consentire vellent in ejuſmodi Coadjutorias, in præjudicium Magiſtrorum & Scholarium expectantium.

§. 11. Nec refert, quod aliquibus forſan Indultis concedatur prærogativa gaudendi Concordatis Nationis Germanicæ, inſtar Ordinariorum, cum decreto irritanti; quia illa reſpicere poteſt duntaxat executionem ſive modum conferendi & immitrendi taxativè, reſpectu dictorum beneficiorum verè per obitum, non autem fictè ſeu alio modo non vacantium, vel reſervatorum, aut per collationem expectativã, aut aliam manus appoſitionem affectorum; imò licet ejuſmodi Indulta tollerent gratias præventivas, tamen quia illa ſunt merè privilegia juris communis favore deſtituta, eorumq; conſeſſio non officiat, quò minùs integra, pleniorve poteſtas inabdicabiliter remaneat penes concedentem, *c. dudum. 14. de præb. in 6. Gonzalez ad reg. 8. §. 2. proæmiali. num. 2. 10. & ſeq. VVameſius conſil. canonic. tom. 1. conſil. 255. num. 3. tacita & virtualis derogatio reſultans ex contraria diſpoſitione ſufficit; cùm ſolùm reſpectu Cardinalium, videlicet Epiſcoporum, ſeu Ordinariorum collatorum, quibus nimirum eſt impertita facultas conferendi ſublatis etiam præventivis, Rota deciderit requiri expreſſam in Coadjutoriis derogationem, *Gonzalez ad reg. 8. cancell. gloſſ. 5. §. 9. num. 12. & gloſſ. 24. n. 38. & ſeq. Garcias de benef. part. 5. cap. 1. §. 11. num. 625. Chokier ad reg. 8. cancell. gloſſ. 10. n. 5. elegantiffimè D. Remouchamps loco cit. poſt Rotam apud Caſſador. deciſ. unica de pactis. & deciſ. 4. de privileg. puteum deciſ. 108. lib. 2. & diverſor. lib. 1. deciſ. 46. ac lib. 3. deciſ. 10. part. 3. Mohedan deciſ. 10. de privileg. & indult.**

Etiã poſſentiſſimis clauſulis munitis.

§. 12. Verùm hiſce diutiùs non eſt immorandum, cùm paſſim in Germania, & maximè hac Diœceſi Leodiènſi non dentur per Summum Pontificem, nec admittantur Coadjutores in beneficiis, niſi de conſenſu Ordinariorum, uti nec in electivis, præterquam prævia electione per Capitulum, ſeu potius

Paſſim tamen in Germania non conceduntur coadjutoria

absque
sensu Or-
dinario.
rum.

potius prævio Capitularium consensu, concurrente ea de re speciali placito atque Indulto Pontificio, quod videre licet *suprà tit. 1. dub. 1. post §. 12. Branden ad Concordat. German. quest. 11. num. 2. D. Remouchamps loco præcit. num. 17.*

Differētia
regulæ 9.
Cancellar.
Apost. à
Concorda-
tis Germa-
nia.

§. 13. Ad differentiam porrò Regulæ VIII. nunc IX. Cancellariæ Apostolicæ à Concordatis Germaniæ, advertendum est, quod illa locum non habeat in Coadiutoriis, quia concessio alternativæ per eandem, habet in ventre clausulam, dummodò beneficia aliàs reservata, vel affecta non fuerint, ut loquitur *Rota decis. 570. num. 9. part. 1. recent.*

Regulæ
Cancella-
ria Apo-
stolicæ ex-
tinguun-
tur morte
Pontificis,
non item
Concorda-
ta Germa-
niæ.

§. 14. Insuper pro ulteriori differentia Regularū Cancellariæ Apostolicæ à Concordatis Germaniæ, notare libeat, quod Sede Apostolicâ vacante, cessant dictæ Regulæ reservatoriæ, & omnes menses sunt Ordinarii, possuntq; Episcopi tanquam ad ius commune redeunt, providere de beneficiis vacantibus in quolibet mense; secus autem quoad Concordata: nam beneficia eorum vigore reservata, etiam Sede Papali vacante, in mensibus Pontificiis vacantia, Successori remanent affecta, quia Regulæ Cancellariæ Apostolicæ morte Pontificis extinguuntur, non item Concordata. *Chokier*

in comment. regular. Cancell. in præm. num. 21.

Barbosa de off. & potest. Episc. part.

3. alleg. 57. sub num. 62.

DVBI-